



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobců: **1) Z. M., 2) Ing. A. M.**, oba zastoupení JUDr. Ladislavem Košťálem, advokátem se sídlem ve Zbečně, Na Riviéře 123, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavební** se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního ze dne 16.10.2008 sp. zn. S-MHMP 428448/2008/OST/Je,

takto:

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobci se podanou žalobou domáhali přezkoumání rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým bylo zamítnuto jejich odvolání podané proti II. výroku rozhodnutí odboru výstavby Úřadu městské části Praha 12 ze dne 26.3.2008, č.j. VYST/6532/2000/Ja/KI. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně bylo ve výroku pod bodem I. vydáno kolaudační rozhodnutí části stavby, a to stavby garáže na pozemku parc. č. 399/20 včetně jejího napojení na podmiňující stavby a oplocení pozemku na parc. č. 399/16 v katastrálním území T. a ve výroku pod bodem II. byl zamítnut návrh na kolaudační rozhodnutí na stavbu bazénu na pozemku parc.č. 399/6 v katastrálním území T. Toto rozhodnutí bylo napadeným rozhodnutím žalovaného potvrzeno.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný správní orgán vypořádával s odvolacími námitkami žalobců, které byly podány v rozsahu výroku II. o zamítnutí návrhu na kolaudační rozhodnutí na stavbu bazénu a kterými žalobci namítali, že tento II. výrok rozhodnutí není dostatečně odůvodněn, nesouhlasili s názorem stavebního úřadu, že stavba bazénu je provedena s podstatnými změnami oproti schválené projektové dokumentaci a navrhovali zrušení II. výroku o zamítnutí jejich návrhu na kolaudační rozhodnutí.

K odvolacím námitkám žalobců žalovaný uvedl, že se touto věcí již v minulosti opakovaně zabýval, naposledy v rozhodnutí č.j. S-MHMP 102400/2008, kterým zamítl odvolání žalobců jako opožděné. Doplnil, že žalobce Z. M. podal dne 24.4.2008 podnět k přezkumnému řízení a ten byl postoupen Ministerstvu pro místní rozvoj. Žalovaný vyšel ze zjištění stavebního úřadu, že stavba garáže a oplocení byla realizována podle projektové dokumentace ověřené ve stavebním řízení pouze s drobnými vadami, avšak že u stavby bazénu byly zjištěny podstatné změny oproti ověřené projektové dokumentaci. Stavební úřad také zjistil, že stavba je od jiného výrobce, má jiný tvar i hloubku a není zastřešen. Přitom stavebník žádost o změnu stavby bazénu před jejím dokončením nepodal. Stavebnímu úřadu bylo dále předloženo nesouhlasné stanovisko společnosti PRE a. s. s kolaudací stavby bazénu. Jiné řešení stavby bazénu v ochranném pásmu vysokého napětí, které by bylo v souladu s právními předpisy a neohrožovalo by zdraví a život osob, nebylo předloženo. Proto i žalovaný dospěl k závěru, že stavba bazénu nebyla realizována v souladu se stavebním povolením a stavebník nepožádal o změnu stavbu před jejím dokončením. Z uvedeného důvodu žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

Proti uvedenému rozhodnutí směřuje podaná žaloba.

Žalobci v podané žalobě nejprve nastínili chronologii správních řízení, která probíhala od vydání stavebního povolení na stavbu garáže, bazénu a oplocení dne 20.8.1998 až po vydání napadeného rozhodnutí v kolaudačním řízení, zvláště uvedl, jak bylo rozhodováno v kolaudačním řízení od vydání prvního rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 19.9.2000. Rozhodnutí stavebního úřadu o zamítnutí návrhu žalobců na vydání kolaudačního rozhodnutí na stavbu bazénu v této věci vydané dne 26.3.2008 pak bylo výsledkem skutečnosti, že žalovaný správní orgán ve třech stádiích odvolacího řízení rušil rozhodnutí stavebního úřadu o kolaudaci předmětných staveb až do stavu, kdy stavební úřad předmětným rozhodnutím ze dne 26.3.2008 zamítl návrh na vydání kolaudačního rozhodnutí toliko na stavbu bazénu.

Žalobci namítali, že z tohoto rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 26.3.2008 není zřejmé, na základě čeho stavební úřad dospěl k závěru, že stavba bazénu se podstatně odchyluje od dokumentace ověřené stavebním úřadem ve stavebním řízení, a proto je toto rozhodnutí zcela nepřezkoumatelné. Stavební úřad se sice odvolával na to, že žalovaný zjistil podstatné změny stavby bazénu ve věci jeho rozměrů a tvaru, avšak tato zjištění v žádném z rozhodnutí žalovaného nejsou učiněna. Pouze v posledních dvou odvolacích rozhodnutích žalovaný konstatoval, jaká zjištění ohledně provedení stavby bazénu učinil stavební úřad při místních šetřeních dne 11.7.2000, resp. dne 4.5.2006, žalovaný však nikterak nehodnotil, zda provedení stavby bazénu se podstatně odchyluje od dokumentace ověřené stavebním úřadem a pouze nabádal stavební úřad, jak má dále postupovat a hodnotit zjištění, zda se stavba bazénu odchyluje podstatně, či nikoliv. Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že u stavby bazénu byly zjištěny podstatné změny oproti ověřené projektové dokumentaci a tyto změny spatřuje v tom, že stavba je od jiného výrobce, má jiný tvar i hloubku a není zastřešen. Takovýto závěr je co do skutkových i právních závěrů zcela neodůvodněný a nepřezkoumatelný. Nebylo odůvodněno, proč by tato zjištění měla představovat podstatné změny stavby bazénu oproti projektové dokumentaci a neuvádí se jaké odchylky oproti projektové dokumentaci co do parametrů stavby bazénu tato zjištění

představují. Žalovaný neodůvodnil, jakou podstatnou změnu stavby způsobuje záměna výrobce bazénu, rovněž neodůvodnil, proč změna tvaru bazénu, kdy na místo oválného tvaru dle projektové dokumentace je bazén zhotoven ve tvaru ledvinky, představuje podstatnou změnu této stavby. Žalobci poukázali na to, že stavební úřad ve svém rozhodnutí ze dne 25.9.2006 uvedl, že rozměry stavby bazénu nebyly zvětšeny. Žalobci jsou toho názoru, že pouze v případě, kdy by stavba bazénu měla větší rozměry, než jaké byly uvedeny v projektové dokumentaci, bylo by možno zvažovat, zda překročení těchto rozměrů nepředstavuje podstatnou změnu stavby. I v případě, kdy skutečná stavba bazénu má menší hloubku než tu, která byla uvedena v projektové dokumentaci, se nejedná o podstatnou změnu stavby. Skutečnost, že stavba bazénu není zastřešena, nepochybně není podstatnou změnou stavby bazénu. Tato okolnost nemá žádný vliv na vlastnosti stavby z hlediska jejího užívání a je zcela na žalobcích, zda se stavbu bazénu rozhodnou zastřešit a nebo zda od tohoto záměru ustoupí. Žalobci proto v podané žalobě trvali na tom, že skutečné provedení stavby bazénu se podstatně neodchyluje od dokumentace ověřené stavebním úřadem ve stavebním řízení. Zjištěné podstatné změny stavby dle žalovaného jsou jen zástupným a zcela účelově konstruovaným důvodem pro zamítnutí kolaudaci stavby bazénu, když jediným důvodem je skutečnost, že stavba bazénu se nachází v ochranném pásmu venkovního vedení 22 kV. Konstrukci o zjištění tzv. podstatných změn stavby se správní orgány snaží zastříit skutečnost, že stavební úřad vydal stavební povolení umožňující umístit stavbu bazénu v ochranném pásmu venkovního vedení 22kV a že žalobci stavbu bazénu včetně jejího umístění na pozemku zhotovili zcela v souladu s vydáním stavebním povolením.

Z uvedených důvodů žalobci navrhli, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Ve svém vyjádření k podané žalobě žalovaný poukázal na stavební stav, který byl předmětem stavebního povolení stavby bazénu o rozměrech délka 7,5 m, šířka 4,5 m a hloubky 1,22 m – 2,2 metrů se zastřešením, přičemž zjištěný bazén je o rozměrech 2,9 m šířka, 6,05 m (respektive 4,8 m) délka a jednotné hloubky 1,5 m bez zastřešení. Poukázal na to, že stavebník nepožádal o změnu stavby před jejím dokončením a ke stavbě bazénu vydala nesouhlasné stanovisko společnost PRE a. s. Žalovaný považuje napadené rozhodnutí za dostatečně odůvodněné a přezkoumatelné s tím, že obsahuje veškeré důvody, proč bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Při ústím jednání před soudem žalobci trvali na podané žalobě, vytýkali správním orgánům zmařené investice a to, že nemohou užívat předmětnou stavbu, ačkoli ji postavili v souladu se stavebním povolením a ačkoliv vytýkané vady stavby nebo rozpory se stavebním povolením nejsou podstatného rázu. Právní zástupce žalobců navrhl provedení dokazování znaleckými posudky, které předkládali žalobci ve správním řízení a trval na důkazech podaných v žalobě. Tyto posudky by měly zhodnotit, že stavba není provedena s podstatnými odchylkami od projektové dokumentace, změny se týkají tvaru hloubky bazénu, dokonce ty rozměry jsou menší, než stanovil projekt. Klíčovým bodem je sice nesouhlas Pražské energetiky, a.s. k tomu však uvedl, že předmětná stavba není postavena přímo pod venkovním elektrickým vedením, nicméně je v ochranném pásmu. S touto skutečností se však mohl stavební úřad vypořádat tak, aby stavba mohla být kolaudována.

Soud při ústním jednání rozhodl že nebude provádět dokazování navrženými důkazními prostředky.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

V souzené věci soud přezkumává rozhodnutí žalovaného ve věci návrhu (žádosti) o kolaudaci stavby garáže, oplocení a bazénu u rodinného domu žalobců, který byl podán dne 25.4.2000 poté, kdy stavba byla realizována na základě stavebního povolení vydaného dne 20.8.1998 č.j. VÝST.:8679 A/Gr/98. Kolaudační řízení tedy bylo zahájeno za účinnosti zákona č. 50/1976 Sb. stavebního zákona. Probíhalo od roku 2000 až do vydání napadeného rozhodnutí.

Podle § 190 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, který nabyl účinnosti dne 1.1.2007, řízení zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů. Soud tedy posuzoval zákonnost vydaných rozhodnutí správních orgánů ve věci kolaudace bazénu z hlediska platné právní úpravy dané zákonem č. 50/1976 Sb., s účinností do 31.12.2006.

Z postupně vydaných rozhodnutí stavebního úřadu a odvolacích rozhodnutí žalovaného - nejprve ze dne 19.9.2000 (odvolací rozhodnutí 20.12.2000) dále ze dne 26.9.2005 (odvolací rozhodnutí ze dne 16.1.2006) dále ze dne 25.9.2006 (odvolací rozhodnutí ze dne 9.5.2007), tedy z řízení předcházejících vydání napadeného rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 26.3.2008 a z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 16.10.2008 vyplývá, že již rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 26.9.2005 stavební úřad zamítl návrh na vydání kolaudačního rozhodnutí stavby bazénu z důvodu, že stavba bazénu se nalézá v ochranném pásmu venkovního elektrického vedení a bez příslušných technických opatření nelze stavbu bazénu kolaudovat. Žalovaný toto rozhodnutí zrušil svým rozhodnutím ze dne 16.1.2006, když vytkl stavebnímu úřadu, že se tento úřad nezabýval rozpořem stavby s dokumentací ověřenou ve stavebním řízení a v případě, že by tyto rozpory ohledně výrobce, jiného tvaru bazénu a nedostatku zastřešení, byly provedeny v rozporu se stavebním povolením, stavební úřad byl povinen projednat toto v řízení o odstranění stavby dle § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Z následujícího rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 25.9.2006 vyplynulo, že stavební úřad učinil dne 4.5.2006 nové místní šetření a ústní jednání na místě stavby za účasti i zástupce PRE distribuce, a.s. a bylo protokolárně zjištěno, že stavba bazénu je provedena s podstatnými změnami oproti ověřené projektové dokumentaci v technických stavebních prvcích bazénu. Dále se stavební úřad zabýval i problematikou vrchního vedení 22kV, když k této otázce obdržel dne 2.5.2006 sdělení PREdistribuce, a.s. a při místním šetření také vyjádření zástupce PREdistribuce, a.s., že PREdistribuce, a.s. nesouhlasí s kolaudací stavby bazénu v ochranném pásmu nadzemního elektrického vedení. Přes uvedené žalovaný správní orgán svým odvolacím rozhodnutím ze dne 9.5.2007 opět zrušil rozhodnutí stavebního úřadu, přičemž se ve svém rozhodnutí nezabýval závěrem stavebního úřadu o nedostatku nesouhlasu PREdistribuce, a.s. s kolaudací stavby bazénu v ochranném pásmu vrchního vedení 22kV, které bylo rovněž důvodem pro zamítnutí návrhu na kolaudaci, ale vytkl mu nerespektování ustanovení § 81 odst. 4 a § 88 odst. 1 stavebního zákona, tedy skutečnost, že stavební úřad nevedl řízení o odstranění stavby pokud dospěl k závěru, že stavba je v rozporu se stavebním povolením. Dále mu vytkl, že nerespektoval právní názor žalovaného uvedený v jeho rozhodnutí z 16.1.2006, přičemž v tomto rozhodnutí žalovaný mimo jiné navodil, že stavební úřad má vyjasnit obsah a účel výzvy vůči stavebníkovi k odstranění nedostatků zjištěných na místním šetření dne 25.4.2000, když dle žalovaného se žádné místní šetření nekonalo a z výzvy nevyplývá, jakým stanoviskem Pražské energetiky, a.s.měla být stavba uvedena do souladu. Správní spis sice obsahuje několik stanovisek

PREdistribuce a.s., avšak v rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 25.9.2006 byla konkrétní stanoviska PREdistribuce, a.s. - písemné ze dne 2.5.2006 a ústní při místním šetření ze dne 4.5.2006 výslovně uvedena.

Z uvedených postupů žalovaného tak vyplývá, že žalovaný, ač měl dostatečné podklady správního řízení i relevantní důvod uvedený v rozhodnutí stavebního úřadu spočívající v tom, že kolaudaci stavby brání nesouhlasné stanovisko PRE distribuce a. s., požadoval toto stanovisko vyjasňovat a navozoval stavební úřad k postupu dle § 88 odst. 1 a 4 stavebního řádu, ačkoliv změny stavby, které byly zjištěny v technických parametrech nebyly určujícími a rozhodujícími skutečnostmi, pro které nebyla kolaudace povolena a byly pouze paralelními zjištěními, z nichž snad změna v nedostatečném zastřešení stavby mohla doplňovat vlastní důvod zamítnuté kolaudace stavby – existenci ochranného pásma. Žalovaný tak sice pro účely náležitého odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu požadoval, aby zjištěné změny stavby byly hodnoceny z hlediska jejich vlivu na možnost kolaudace stavby, nicméně přehlédl, že bez ohledu na tato hodnocení kolaudaci především brání rozhodující zjištění, že stavba se nalézá v ochranném pásmu elektrického venkovního vedení.

Podle § 81 odst. 1 zák. č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) v kolaudačním řízení stavební úřad zejména zkoumá, zda byla stavba provedena podle dokumentace ověřené stavebním úřadem ve stavebním řízení a zda byly dodrženy podmínky stanovené v územním rozhodnutí a ve stavebním povolení. Dále zkoumá, zda skutečné provedení stavby nebo její užívání nebude ohrožovat veřejné zájmy, především z hlediska ochrany života a zdraví osob, životního prostředí, bezpečnosti práce a technických zařízení.

Podle § 46 odst. 8 písm. a) zák. č. 458/2000 Sb. o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon) v ochranném pásmu nadzemního a podzemního vedení, výroby elektřiny a elektrické stanice je zakázáno zřizovat bez souhlasu vlastníka těchto zařízení stavby či umisťovat konstrukce a jiná podobná zařízení, jakož i uskladňovat hořlavé a výbušné látky.

Soud vycházel z uvedené právní úpravy a při vědomí toho, že pokud stavebník realizuje povolenou stavbu v souladu se stavebním povolením a projektovou dokumentací, má v zásadě na kolaudaci stavby nárok. Stavební úřad v kolaudačním řízení tedy zkoumá, zda byla stavba provedena podle dokumentace ověřené stavebním úřadem ve stavebním řízení a zda byly dodrženy podmínky stanovené v územním rozhodnutí a ve stavebním povolení (§ 81 odst. 1, věta první stavebního zákona), ovšem dále také zkoumá, zda skutečné provedení stavby, nebo její užívání nebude ohrožovat veřejné zájmy, především z hlediska ochrany života a zdraví osob, životního prostředí, bezpečnosti práce a technických zařízení (§ 81 odst. 1, věta druhá stavebního zákona). To znamená, že v kolaudačním řízení stavební úřad nemůže opomenout skutečnosti, týkající se ochrany života a zdraví osob bez ohledu na to, zda stavba byla provedena v souladu se stavebním povolením a projektovou dokumentací. Je pravdou, že odpovědnost za povolení stavby z hlediska ochrany života a zdraví osob má nést stavební úřad již v průběhu stavebního řízení, toto hledisko má zvažovat před vydáním stavebního povolení a ve vydaném stavebním povolení má již garantovat, že realizaci stavby nebrání nic, co by ohrožovalo život a zdraví osob. Pokud se tomu však nestane, jako v tomto případě, nelze s odkazem na vydané stavební povolení toto zákonné hledisko ponechat stranou a ochranu veřejným zájmům neposkytnout. V dané věci z průběhu kolaudačního řízení ohledně garáže, bazénu a oplocení je zřejmé, že stavební úřad zajistil několik stanovisek Pražské energetiky, a.s., která jsou jako podklady řízení založena ve správním spise. Jde o stanoviska

vydaná dle § 46 odst. 11 zák. č. 458/2000 Sb., a to zejména ze dne 20.3.2002, 15.7.2004 a 24.5.2005 v nichž Pražská energetika, a.s. konstatovala nesouhlas se stavbou bazénu v ochranném pásmu z důvodu vážného ohrožení životů osob v bazénu i v jeho bezprostředním okolí. Tento majitel rozvodných zařízení zcela jasně a zdůrazněně konstatoval, že při přetržení vodiče by byl vážně ohrožen život osob v bazénu samém i v bezprostředním okolí, zejména protože lze předpokládat dlouhodobý pobyt osob u bazénu. V uvedeném vyjádření se Pražská energetika, a. s. distancovala od údajného vyjádření, které mělo být poskytnuto v rámci původního dodatečného povolení výstavby 2 rodinných domků a v souvislosti s tím upozornila dokonce, že i objekt a oplocení se v žádném místě nesmí přiblížit k vodičům blíže než 5 m. Stanovisko Pražské energetiky vydané dne 15.7.2004 adresované žalobci zcela jasně zdůraznilo důvod nesouhlasného stanoviska s kolaudací stavby bazénu, kterým je ochrana uživatelů bazénu před nebezpečnými účinky elektrického proudu v případě přetržení vodiče či přiblížení se k vodičům, kdy krajní vodič prochází přímo nad okrajem bazénu. Z tohoto důvodu nebylo možné řešit případ výjimkou z ochranného pásma, ale vhodným technickým opatřením. Společnost doporučila, že jedním z těchto opatření může být i přeložka elektrického zařízení realizovaná na základě § 47 zák. č. 458/2000 Sb.

Uvedenými stanovisky se stavební úřad ve svých jednotlivých vydaných rozhodnutích o zamítnutí návrhu na kolaudaci stavby bazénu zabýval, přesto žalovaný správní orgán pro účely kolaudačního řízení zaměřil stavební úřad na posouzení, zda technické odchylky stavby bazénu od projektové dokumentace jsou či nejsou podstatnými změnami stavby. Tím naprosto popřel správnost postupu stavebního úřadu, který podle § 81 odst. 2 stavebního zákona v kolaudačním řízení *také* správně zkoumal, zda skutečné provedení stavby nebo její užívání nebude ohrožovat život a zdraví osob. Tato otázka byla v kolaudačním řízení podstatná a skutečnost, zda se žalobci, jako stavebníci, podstatně odchýlili od projektové dokumentace v technických parametrech bazénu, byla až druhotná.

Z uvedených důvodů soud nevešel na námitky žalobce, které směřují pouze do otázky stavebnětechnických odchylek skutečně realizovaného bazénu oproti projektové dokumentaci a z těchto důvodů také neakceptoval návrhy žalobců na provedení dokazování ohledně stavebně technických změn stavby.

V dané věci správní orgány obou stupňů v kolaudačním řízení správně postupovaly potud, pokud oddělily posouzení způsobilosti užívání stavby garáže a oplocení oproti stavbě bazénu a pokud o těchto stavbách rozhodly samostatnými výroky, neboť rozhodnutí o kolaudaci bazénu vycházelo z jiného skutkového stavu věci. Soud je o tomto skutkovém stavu zcela v souladu se závěry zprávy o výsledku šetření ve věci podnětu Z.M., která byla zpracována Veřejným ochráncem práv dne 3.2.2003 totiž, že udělení písemného souhlasu Pražské energetiky, a.s. je naprostou nezbytností pro rozhodnutí v kolaudačním řízení. Pokud tento písemný souhlas nebyl udělen, pak stavební úřad postupoval správně, když povolení k užívání stavby nevydal a toto jeho rozhodnutí je v souladu s ust. § 81 odst. 1 větou druhou stavebního zákona. Vzhledem k tomu, že vydané stavební povolení v tomto případě vykazuje neúplnosti v zabezpečení ochrany veřejných zájmů po realizaci stavby, avšak jde o rozhodnutí, které s ohledem na časový odstup již nelze změnit, je třeba vady tohoto rozhodnutí napravit v kolaudačním řízení. Zůstává otázkou, do jaké míry je za schválený projekt odpovědný subjekt, který zpracoval projektovou dokumentaci, a do jaké míry stavební úřad, který tuto dokumentaci ověřil a stavební povolení vydal. Tímto směrem by se zřejmě ubíralo posouzení zákonnosti stavebního povolení při případném požadavku žalobců na úhradu škody. I proto se soudu jeví účelnějším pro další existenci předmětné stavby vyvinout součinnost žalobce a stavebního úřadu a najít kompromisní řešení věci tak, jak tento způsob

řešení celé záležitosti navrhl i veřejný ochránce práv ve své závěrečné zprávě. Soud však musí podotknout, že k dlouhodobému vedení sporu v rámci kolaudačního řízení přispěl zejména žalovaný, který jako nadřízený správní orgán nevymezil již ve svých původních zrušujících rozhodnutích zcela rozhodující a určující otázku zkoumání ochrany života a zdraví osob, a to ani při jednoznačnosti stanoviska Pražské energetiky ze dne 20.3.2002, které bylo v řízení k dispozici již před druhým odvolacím rozhodnutím žalovaného k němuž došlo 16.1.2006, přičemž stavební úřad se již ve svém prvostupňovém rozhodnutí ze dne 26.9.2005 tímto stanoviskem řídil.

Ze všech shora uvedených skutečností Městský soud v Praze dospěl k závěru, že v kolaudačním řízení byly zjištěny náležité důvody svědčící o nezpůsobilosti stavby bazénu k užívání a že stavební úřad ve svých původních rozhodnutích, jakož i žalovaný v napadeném rozhodnutí své závěry o zamítnutí návrhu na kolaudaci bazénu učinily v souladu s § 81 odst. 1 větou druhou a v souladu s § 46 odst. 8 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb. Soud proto podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl jako nedůvodnou.

Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobci neměli ve věci úspěch, proto ji soud nepřiznal náhradu nákladů soudního řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě do dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu.

V Praze dne 13. října 2010

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Pekárková Marie